

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 kwietnia 2014 r. w sprawie R 859/2013-4;
- uwzględnienie odwołania;
- uwzględnienie sprzeciwu opartego na wcześniejszym wspólnotowym znaku towarowym nr 6 025 399;
- odrzucenie zgłoszenia słownego znaku towarowego „UNITED VEHICLES”;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: United Vehicles GmbH

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „UNITED VEHICLES” dla usług z klas 35, 36, 38 i 42 – zgłoszenie nr 10 330 041

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „Junited” dla towarów i usług z klas 1, 3, 7, 8, 9, 12, 14, 16, 17, 19, 21, 25, 26, 35, 36, 37 i od 39–41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2014 r. – Larko przeciwko Komisji

(Sprawa T-412/14)

(2014/C 292/58)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki A.E. (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci I. Dryllerakis, E. Triantafyllou, G. Psaroudakis, E. Rantos, N. Korogiannakis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie w całości niniejszej skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 marca 2014 r. [SG-Greffe(2014) D/4628/28/03/2014] dotyczącej sprzedaży niektórych aktywów skarżącej [nr SA.37954(2013/N)], i
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przez Komisję art. 41 Karty praw podstawowych. Skarżąca utrzymuje, iż z uwagi na to, że nie została wcześniej wysłuchana, zaskarżony akt został wydany z naruszeniem istotnych wymogów procedury wydawania decyzji.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia przez Komisję art. 108 ust. 2 TFUE oraz art. 14 rozporządzenia (WE) nr 659/99⁽¹⁾. Skarżąca utrzymuje, iż Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, uznając, że nie ma ciągłości gospodarczej między skarżącą a nabywcą jej aktywów w ramach „programu prywatyzacji”.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 296 ust. 2 TFUE. Skarżąca utrzymuje, iż zaskarżony akt nie jest dostatecznie uzasadniony w odniesieniu do braku ciągłości gospodarczej, w szczególności jeśli chodzi o a) zakres sprzedanych aktywów, b) brak przeniesienia umów o pracę oraz c) ekonomiczną logikę sprzedaży.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2014 r. – Larko przeciwko Komisji

(Sprawa T-423/14)

(2014/C 292/59)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki A.E. (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci I. Dryllerakis, E. Triantafyllou, G. Psaroudakis, E. Rantos i N. Korogiannakis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie w całości niniejszej skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 marca 2014 r. [SG-Greffe(2014) D/4621/28/03/2014] dotyczącej pomocy państwa przyznanej skarżącej przez Republikę Grecką [nr SA.34572 (2013/C) (ex 2013/NN)];
- nakazanie zwrotu wraz z odsetkami wszelkich kwot ewentualnie „odzyskanych” bezpośrednio lub pośrednio od skarżącej w wykonaniu zaskarżonej decyzji i
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przez pozwaną art. 107 ust. 1 i art. 296 TFUE, gdyż: a) środki pomocy nr 2, 3, 4 i 6 nie mogą zostać uznane za pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE oraz b) nawet przy założeniu, że niektóre ze środków pomocy nr 2, 3, 4 i 6 mogą zostać uznane za pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, środki takie są zgodne z rynkiem wewnętrznym zgodnie z art. 107 ust. 3 TFUE.